

PINKSTEREN, dag van het verbond

Op Pinksteren, het Wekenfeest 31 n.Chr. is de wedergeboorte van het 12 stammig Israël echt begonnen. Op die dag namen 3000 Joden Jeshua aan als hun Messias (Hand.2:41). Honderden jaren daarvoor trok het 12 stammig Israël met velen van allerlei slag (de latere vreemdeling die onder de Israëlieten woonden) uit Egypte. Bij de berg Sinai sloot God op Pinksteren een (huwelijks) verbond met Israël (Ex.19). Bij de uittocht word door Gods Woord (Ps.114:1,2) al gesproken over een Juda deel (heiligdom) en een Israël deel (rechtsgebied).

Ook ten tijde van David lezen we over Juda en Israël (2Sam.5:5). David was eerst alleen koning over Juda en Isboseth over Israël, daarna was David koning over geheel Israël (Juda + Israël). Na de dood van Salomo, scheurde zijn rijk in tweeën: in een Juda deel (Huis Juda, 2 stammen) en in een Israël deel (Huis Israël, 10 stammen). Deze delen werden koninkrijken die zelfs elkaar bestreden (2Kron.16:1). De eerste koning van het Huis Israël, Jerobeam bracht grote afval onder hen, Achabs vader koning Omri bracht hun nog verder weg van God. De afval van het Huis Israël, dat ook Efraïm genoemd werd, omdat dat de grootste stam was, leidde ertoe dat ze door de Assyrië weggevoerd werden, in ballingschap.

Ze hadden het **verbond** verbroken. God gaf Zijn vrouw Israël een scheidsbrief (Jer.3:8), ze was niet langer **Gods vrouw** (Hos.2:1). Het Juda deel volgde Israëls voorbeeld en zo kwamen zij in Babylonische ballingschap terecht. Een klein deel keerde later terug. Het Huis Israël keerde niet terug, het trok noordwest waarts en vestigde zich in N.W.Europa en van daaruit over grote delen van de wereld. Eeuwen nadien werden velen van hun Christen. Over Juda ontfermde God zich (Hos.1:7), maar niet meer over het Huis Israël (Hos.1:6). Zij waren voor Hem: Lo-Ammi en Lo-Ruchama (vs.6,9).

Maar toch kan God Zijn vrouw (Juda + Israël) niet vergeten (Hos.2:13). Hij wil haar terug. Maar dat kan niet, want ze heeft een **scheidsbrief** ontvangen en ze heeft omgang gehad met andere mannen (afgoden). Deut.24:1-4). Maar toch zegt God: Ik zal **weer** met je **trouwen** (Hos.2:18). Dit kan alleen als één van beide stierf en opstond. God kan niet sterven, en zo stierf Zijn vrouw (Juda + Israël) in de personificatie van Jeshua aan het kruis (1Kor.15:4; Hos.6:2).

En ze stond in de persoon van Jeshua ten derde dag weer op. Met de opstanding werd Israël wedergeboren. Nu kan God weer met Israël huwen. Ze was Zijn vrouw, maar is nu **Zijn bruid** geworden, dit door Jeshua, Het Lam. De dood van Het Lam, de personificatie van Israël, bracht nieuw leven. Daarom word ze ook wel **bruid des Lams** genoemd. Door bemiddeling van de middelaar Jeshua (net als Mozes vroeger daar bij de Berg Sinai) kan God weer met Israël (d.i. Juda en Israël) trouwen (Jer.31:31; Hebr. 8:8; Jer.32:40).

Het zal de **bruiloft des Lams** zijn, de bruiloft die door Het Lam mogelijk werd. Dit nieuwe verbond, waarvan Jeshua de middelaar is, brengt met zich mee dat ze een nieuwe geest zal en een nieuw hart (Ezech.11:19-21, 36:25-27, 37:14). Middelaar Mozes ging met Israël om als man met vrouw en zo deed Jeshua dat ook (Ef.5:25). Het **huwelijk** is aanstaande, maar nu worden al eerstelingen (uit)geroepen. Het topje van de ijsberg. Pinksteren is de dag der wedergeboorte van Israël (Gods vrouw – bruid). Op die Pinksterdag in Jeruzalem begon God de Zijnen uit de wereld te roepen. Gemeente: grieks Ekklesia = uitgeroepen(en).

De oude verbonds gemeente (kerk) was dood, is weer levend geworden als de nieuwe verbonds gemeente. Velen werden toegevoegd door de vroege regen (Hand.2; Joël 2:23, 28,29). In de eindtijd zal de op sterven na dode gemeente door de late regen weer leven, bloeien en groeien als nooit te voren. Joël 2:23 "en Hij (de Leraar der gerechtigheid) zal u de regen doen neerdalen, de vroege regen en de spade regen als voorheen(d.i. als in de dagen van Handelingen)". Velen zullen toegevoegd worden. God roept al de Zijnen = Zijn Bruid = Israël = 12 stammen en al degenen die als Ruth zeggen: Uw God is mijn God, en uw volk is mijn volk. Ze mogen mee doen en net als Ruth opgenomen worden in het volk van God.